

• DOMOLJUB •

Izhaja zvečer vsak prvi
in tretji četrtek meseca.
Ako je ta dan praznik,
izide dan poprej. Cena
mu je 80 kr. na leto.
Inserati se sprejemajo in
plačujejo po dogovoru.

**Slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.**

Spisi in dopisi se pošiljajo:
Uredništvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Semeniške ulice
št. 3. Naročnina in inserati
pa: Upravištvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Kopitar-
jeve ulice št. 3.

Št. 20

V Ljubljani, dne 3. oktobra 1901.

Leto XIV.

P. n. volivcem katol. - narodne stranke!

Volivna borba je končana; z zadovoljstvom in ponosom gledamo na izid! Ne le, da je katoliško-narodna stranka sijajno varovala svoje posestno stanje, priborila je še dva nasprotna mandata in prvič dobila trdna tla v mestnem volivnem okraju.

Prijetna dolžnost nas veže, zahvaliti se iskreno vsem, ki so do tega srečnega izida pripomogli.

Čast in hvala pred vsem zavednim kmetskim volivcem, ki so kakor uzorno vrejena armada z moškim ponosom korakali na volišče in uprizorili temeljiti poraz lažiliberalne stranke 12. septembra.

Čast in hvala pa tudi našim zavednim volivcem v edinem kmet. volivnem okraju, kjer smo propadli: V najtežavnejih okoliščinah, kljub silnemu pritisku in drugim težkočam, spolnili so svojo dolžnost in dali spričevalo svojemu moškemu prepričanju.

Tudi tukaj se v doglednem času poruši pičila nenaravna „večina“, ki je odločila za liberalno stranko.

Cast in hvala katol. narodnim mestnim volivcem! Z moško odločnostjo in pogumnostjo so korakali proti starim navidezno nepremagljivim liberalnim postojankam, napram zvezi vseh zakletih sovražnikov ljudstva, razne narodnosti in raznega stanu. In po božji milosti ta napor ni bil brez uspeha: padla je ena najvažnejših liberalnih trdnjav, Idrija! Največje mesto v deželi za glavnim mestom ima katoliško-narodnega poslanca! To je veseli, sijajni uspeh volivne borbe dne 19. septembra!

Vsem kličemo ob sklepu volitev: Pogumno naprej! Za ves trud in vse žrtve plačaj v prvi vrsti dobri Bog!

V Ljubljani, 21. sept. 1901.

Osrednji volivni odbor katoliško-narodne stranke.

P. n. volivcem za deželni zbor kranjski!

Dne 12. in 19. septembra izkazali ste nam zaupanje, izvolivši nas deželnimi poslanci.

Iskreno se zahvaljujemo za to častno zaupanje!

Skušali bomo, da zaupanje s svojim delovanjem opravičimo.

Svesti smo si, da imamo svoje mandate zahvaliti pravemu prepričanju in svobodni volji ljudstva.

Zato pa nimamo in ne poznamo drugega smotra, nego z Božjo pomočjo delovati za pravi blagor, napredek in pravice ljudstva, po starem vseslovenskem geslu:

Vse za vero, dom in cesarja!

V Ljubljani, 21. septembra 1901.

Mihael Arko, dr. Janko Brejc, Oton pl. Detela, Franc Drobnič, Josip Dular, Franc Jaklič, Franc Košak, dr. Janez Ev. Krek, Andrej Mejač, Primož Pakiž, Viljem Pfelfer, Josip Pogačnik, Fran Povše, dr. Viljem Schweitzer, dr. Ivan Šusteršič, dr. Ignacij Žitnik.

Izid deželnozborskih volitev v mestih. V mestih za sedaj še nismo pričakovali zmage. Tam je liberalizem še preveč ukoreninjen. In vendar se je zgodilo, česar nismo pričakovali — idrijski mandat je naš! Volilo se je v Idriji dvakrat. Pri prvi volitvi noben kandidat ni dobil absolutne večine. Liberallec dr. Majaron 127 glasov, dekan Arko 125, socialni demokrat Rinaldo 33. Pri ožji volitvi pa je liberalni kandidat dobil samo 113 glasov, dekan Arko pa 161 glasov. To razmerje kaže, da so idrijski volivci liberalce do dobrega spoznali. — Po drugih mestih so prodrli liberalci, vendar jim je zlasti v gorenjskih mestih trda predla. Naši kandidatje so dobili povsod častno manjšino, tako, da je v prihodnosti precej opravičenega upanja na zmago.

V trgovsko obrtni zbornici ni bil izvoljen gospod Vinko Majdič iz Kranja, dasi so liberalci obljubovali, da pride v deželni zbor g. V. Majdič. Dobil je gosp. Majdič samo dva neliberalna glasova. Izvoljena sta bila Filip Supančič in molčeči Kušar starejši.

V deželnem zboru Kranjskem bode torej v prihodnji šestletni dobi 16 krščansko-mislečih poslancev (dva več nego v pretekli dobi), devet liberalnih Slovencev in enajst Nemcev.

Razmerje glasov

pri

volitvi deželnih poslancev kranjskih
dné 12. septembra 1901.

Fr. Povše — dr. Iv. Šusteršič.

Volivni okraj:	Povše	Šusteršič	Jelovšek
Ljubljanska okolica:			
Brezovica	100	83	19
Črnuče	29	28	1
Dobrova	119	109	10
Dobrunje	168	160	7
Grosuplje	116	116	—
Hrušica			
Iška vas	14	14	—
Iška Loka (Matena)	29	18	11
Št. Jurij	94	94	—
Ježica	116	114	2
Lipljene	43	43	—
Log	59	59	—
Medvode	170	170	—
Moste	50	45	—
Podgorica Št. Jakob ob Savi	30	28	1
Polje	160	156	3
Rudnik	63	59	4
Studenec (Ig)	66	56	12
Slivnica, Račna	66	60	—
Šiška gorenja	47	39	11
Šiška dolnja	19	10	27
Šmarje	86	74	11
Smartno (Tacen)	77	76	1
Tomišelj, Vrblenje	63	56	7
Št. Vid nad Ljubljano	136	133	8
Vič			
Želimlje, Pijava gorica	59	59	—
Vrhnika:			
Borovnica	71	67	12
Crni vrh	70	70	—
Horjul	110	101	9
Št. Jošt	54	42	9
Polhov gradec	139	138	—
Preserje	87	95	8
Vrhnika	215	200	16

246 213 54

Andrej Mejač

Volivni okraj :

Mejač

Stare

Zarnik

Brdo :

Breznica	34	7	4
Blagovica, Česnjice	92	7	—
Dob, Rova	45	15	—
Dol	39	4	3
Dolško	46	7	1
Drtija	34	11	—
Ihan	54	2	—
Krašinja	39	8	—
Krtina	16	1	24
Moravče	101	25	8
Peče	66	3	—
Prevoje (Lukovica, Spodnje Koseze, Rafolče)	66	30	1
Podrečje	12	8	1
Trojana (Čemšenik, Šent Gothard)	82	13	—
Velika vas	10	30	—
Zlato polje	38	—	—

Kamnik :

Domžale	48	34	—
Gozd	40	—	—
Lahoviče (Zalog, Kapljas, Nasoviče, Klanec)	138	—	—
Mengeš	80	8	—
Moste (Križ, Podgorje, Su- hadole, Mlaka)	140	1	—
Mekinje, Bistrica, Stranje, Tunjice, Županje njive . .	162	—	—
Nevlje	39	—	—
Podhruško, Paloviče, Loke Radomlje, Holmec, Jarše, Volčji potok, Šmarca . . .	118	20	—
Špitalič, Motnik	85	—	—
Trzin, Depalja vas, Drago- melj, Loka pri Mengšu, Rašica	61	4	—
Vodice	127	4	—
Zgornji Tuhinj, Hruševka, Smartno	115	1	—

Dr. Janko Brejc — Oton pl. Detela

Volivni okraj :

Brejc

Detela

Lazzarini

Kranj :

Besnica (Št. Jošt)	54	60	6
Cerklje	193	194	1
Mavčiče	96	105	9
Naklo	106	112	3
Preddvor	189	189	—
Predoslje	96	118	21
Smlednik	84	93	9
Stražišče Šmartin p. Kranju	80	88	8
Šenčur	127	146	21
Voglje	20	50	29
Hrastje			

Škofja Loka :

Javorje	106	106	—
Oselica	90	91	1
Poljane	71	85	14
Selca	278	315	38
Sorica	79	78	1
Stara Loka	179	198	19
Škofja Loka (Zminec) . . .	105	106	—
Trata	142	154	12
Železniki	30	46	16

Tržič :

Sv. Ana	24	24	—
Sv. Katarina	37	37	—
Kovor	53	55	2
Križe	94	95	1

Jožef Pogačnik

Volivni okraj :

Pogačnik

Čop

Kranjska gora :

Bela peč	9	7
Dovje	23	10
Jesenice	97	22
Koroška Bela	33	28
Kranjska gora	55	56
Rateče	22	8

Volivni okraj:	Pogačnik	Čop
Radoljica:		
Begunje	43	25
Bled	46	31
Bohinjska Bistrica	137	—
Breznica	78	19
Gorje zgornje	146	7
Kamna gorica	23	3
Kropa	19	3
Lancovo	39	3
Lesce, Predtrg	39	57
Mošnje	132	8
Ovsiše	73	11
Ribno (Bohinjska Bela)	72	1
Srednja vas	144	8

Franc Drobnič — dr. Janez Krek

Volivni okraj:	Drobnič	Krek	Ambrožič	Arko
Cirknica:				
Cirknica	216	219	203	201
Planina	95	95	18	18
Rakek	43	43	43	43
Ilirska Bistrica:				
Bistrica	2	2	62	62
Jablanica	112	110	43	40
Knežak	73	73	52	52
Prem (Čeplje, Janeževoin Rateževobrdokilovče, Smerje)	57	57	60	60
Trnovo	141	140	89	89
Zagorje	5	5	89	89
Logatec:				
Hotedržica	25	25	38	38
Logatec Dolenji	35	34	69	69
Logatec Gorenji	22	26	58	62
Rovte	82	81	41	37
Lož:				
Bloke	108	108	60	60
Stari trg pri Ložu	259	259	121	121
Št. Vid (Žilce)	72	71	9	11

Volivni okraj:	Drobnič	Krek	Ambrožič	Arko
Postojina:				
Košana	48	46	99	97
Postojina	61	61	77	77
Slavina	100	100	44	44
Šempeter na Krasu	170	169	51	52
Šmihel na Krasu	126	126	46	46
Senožeče:				
Britof, Famlje, Vreme	10	10	41	41
Hrenovice	81	82	73	74
Senožeče (Laze Dolenjivas, Sinadole)	3	3	148	149

Franc Habe

Volivni okraj	Habe	Božič
Idrija:		
Črnavrh	90	54
Dole, Godovič	20	42
Spodnja Idrija	26	61
Vojsko, Čekovnik	14	12
Žiri	86	174
Vipava:		
Budanje	45	18
Col	41	31
Podkraj	42	23
Šturje, Ustje	73	77
St. Vid, Podraga	93	112
Vipava	60	54
Vrhopolje	42	17
Slap, Erzelj, Goče, Lože	100	80
Planina	15	47
Vrabče	31	59

Franc Košak — dr. V. Schweitzer dr. Ignacij Žitnik.

Volivni okraj:	Košak	Schweitzer	Žitnik	Zupančič	Bukovec
Litija:					
Dole	64	63	63	—	—
Kandrše (Mlinše)					
Kolovrat	78	54	54	24	23
Konj (Sava) . . .	18	14	14	8	8
Kotredež	68	20	18	49	49
Kresnice	40	37	37	3	3
Št. Lampert . . .	80	25	25	59	59
Litija	94	71	71	5	35
Moravče sv. Križ	110	104	108	2	2
Polšnik	121	111	114	39	9
Režišče	55	41	41	37	37
Smartno pri Litiji	135	121	121	24	24
Trebeljevo (Pre- žganje	149	149	149	—	—
Vače	64	57	56	8	7
Zagorje	62	14	14	61	59
Hotič	31	25	26	7	6
Mokronog:					
Mokronog	125	63	60	75	69
Št. Rupert	226	179	178	51	51
Škocijan	124	63	62	80	79
Šmarjeta	112	104	104	24	24
Trebelno	119	89	88	32	32
Tržišče (sv. Tro- jica)	72	33	33	52	51
Radeče:					
Boštanj	87	19	19	75	75
Dvor (Št. Janž). .	141	70	70	72	72
Sv. Križ (Svibno, Št. Jurij, Dobo- vec)	188	183	184	5	4
Radeče	112	109	110	52	53
Trebnje:					
Dobrniče	240	228	239	12	12
Mirna	128	110	111	17	17
Trebnje	194	158	159	51	54
Velika Loka . . .	138	80	95	46	62
Višnja gora:					
Dob. (Bukovica, Čresenjce, Ra-					

Volivni okraj:	Košak	Schweitzer	Žitnik	Zupančič	Bukovec
dohova vas, Pe- če, Temenica) .	163	162	162	—	—
Gaber (Podboršt Prapreče, Ste- hanja vas, Za- gorica)	137	135	146	2	1
Krka, Muljava .	150	143	145	24	25
Loka Velika (Ža- lina, Dedni dol, Križna vas Luče	120	121	121	1	
Leskovec	47	47	47	—	—
Polica	74	74	74	—	—
Zatičina, (Hudo, Gorenja vas, St. Vid, Draga) . .	139	132	135	4	7
Žužemberk:					
Ajdovec	103	101	103	3	3
Ambrus	124	118	124	—	—
Dvor	83	82	84	12	10
Hinje	165	154	165	5	5
Smuka (Langen- thon)	20	20	20	14	13
Zagradec	64	64	64	—	—
Žužemberk . . .	158	149	161	29	22

Franc Jaklič — Primož Pakiž

Volivni okraj:	Jaklič	Pakiž	Višnikar
Kočevarje:			
Alttag (Stari trg)			
Draga (Suchen)			
Ebenthal	12	31	19
Göttenitz (Gotenice), Koče			
Hinterberg			
Kostel (Fara pri Kostelu) .	91	92	3
Banja Loka	6	62	58
Lienfeld, Schwarzenbach .	26	150	124
Mala gora (Malgern) . . .	3	52	49
Mitterdorf (Stara Cerkev) .	4	84	81
Morobitz (Borovec) Tiefen- bach (Briga), Rieg			

Volivni okraj:	Jaklč	Pakiž	Višnikar
Mösel (Mozelj)	2	100	98
Nesselthal (Koprivnik)	2	96	94
Obergrass (Trava)	65	85	20
Osilnica			
Unter Deutschau (Nemška Loka) Graflinden (Knežja Lipa) !			
Unterlag			
Velike Lašče:			
Sv. Gregor	129	131	5
Kompolje	42	42	—
Lužarji	71	71	—
Podgora	80	80	—
Rob	80	80	—
Turjak	110	113	4
Velike Lašče	29	33	25
Videm (Dobropolje)	128	136	7
Ribnica:			
Dolenja vas	141	165	34
Jurjevica (Brezje), Dane	49	60	18
Loški potok, Gora	124	154	63
Ribnica	122	126	7
Sodražica	110	120	24
Struge	64	65	2
Sušje, Velike Poljane	53	62	9

Jožef Dular.

Volivni okraj	Dular	Globočnik	Lapajne
Kostanjevica:			
Catež ob Savi	77	19	1
St. Jernej	253	96	1
Sv. Križ	84	25	
Orehovica	52	17	
Velika Dolina	114	27	
Kostanjevica	49	101	
Krško:			
Bučka	48	27	2

Volivni okraj:	Dular	Globočnik	Lapajne
Cerklje	209	103	6
Krško	56	210	8
Raka	121	94	2
Studenec	54	78	4
Novo mesto:			
Bela cerkev	15	44	
Brusnice	107	—	
Crmošnjice	27	51	
Mirna peč	139	69	—
Poljanica (Pölandl)	—	23	
Prečina	123	14	2
Šempeter pri Novem mestu	132	25	1
Šmihel, Stopiče	551	10	7
Toplice	195	20	

Viljem Pfeifer

Volivni okraj:	Pfeifer	Šetina
Črnomelj:		
Adlešiči, Griblje	50	42
Dobljiči	40	21
Kot, Višnji vrh, Petrova vas	79	9
Loka, Butoraj	27	45
Obrh, Dragatuš	59	32
Stari trg, Radence, Dolenja Podgora, Dol, Ceplja		
Tanča gora	36	11
Teleč vrh, Planina	47	27
Tribuče	31	9
Vinica	168	30
Vrh	15	33
Metlika:		
Božjakovo, Rozalnice	79	—
Drašiči	46	2
Črešnjevec	49	2
Lokvice	57	—
Gradac	16	25
Podzemelj	57	32
Radovica	79	1
Semič	117	10
Suhor	77	3

• Listek. •

Krivicica s krivicco.

(Gorska novela. — Spisal P. P.)

I.

Stari Berljaj je umrl kot udovec. — Ženil se je v svojem življenju dvakrat; po Mici je imel Andrejčka in Naceta, po Lenki pa Urbanurja. No, nazadnje je njega samega zadela srčna kap in umrl je.

In hitro je umrl! Tako hitro, da je komaj napravil oporoko in ga je še v zadnjem hipu mogel dati gospod Janez v sv. olje.

Veliko ni zapustil. Hišica z mlinom pri tleh, hlevček, ki je bil pozneje prizidan hiši in v katerem je redil suho kravico hrvaške pasmi; nekaj travnika nad hišo in pa jez nad mlinom — to je bilo vse, kar je zapustil Berljaj.

Hišica, hlevček, mlin — sploh vse, kar je zapustil, je pripadlo njegovim fantinom, drugih sorodnikov ni imel.

Čudni ljudje so bili ti trije: Andrejček, Nace in Urbanur. Ljudje so govorili, da niso prav pri pameti, — vsaj zadnja dva ne. Ali je bilo res ali ne?

Dokler je živel Berljaj, so živeli složno in mlin jim je nesel. Gorjanci so prinašali s hribov doli in vsa vas tje preko vode je nosila k Berljaju.

Sedaj pa, ko je umrl Berljaj, so ljudje zmajali z glavami in rekli: »Zmedo je napravil... Mlin bo opešal...«

Oporoka — —. Seve, ko bi ne bil Nace izmed vseh treh najbolj svojeglav in bi se bil hotel ozirati na Berljajevo oporoko! Pa kaj —!

V oporoki je stalo, naj ima Andrejček hišo. Andrejček je bil videti najbolj sposoben za gospodarstvo. Izmed vseh treh je bil on še najbolj pri pameti. Vedelo se ni o njem ničesar; le kadar je bila mlajeva luna, tedaj se mu je baje nekoliko zmešalo. Sicer je pa govoril pametno in delal pametno, kakor vsak drugi. — Nace — tako je naročal Berljaj — naj pomaga Andrejčku v mlinu; če pa ne bo hotel, naj mu Andrejček izplača dvesto kron in naj gre iz kraja. In to bi bilo Berljaju še ljubše; zakaj Nace je rad pil in Lah doli v vasi ga je imel v svojih mrežah. — Kaj pa Urbanur? Berljaj je Urbanurja poznal in vedel, da ga veseli kupčija. Zapustil mu je »hišterno« gori pod streho in naročil, naj si nakupi robe (kakor: nožičev, slamnikov, glavnikov) in naj prodaja doma, ali pa naj nosi po hribih okrog.

To je bila Berljajevo oporoka.

Za vso to oporoko se je bil pa Nace kaj malo brigal. On Urbanurja ni mogel. Tudi Andrejčka ni maral, a Urbanurja je sovražil. Morda ga je sovražil zato, ker sta bila vsak ene matere in je videl, da je tudi rajni Berljaj rajši prizanesel Andrejčku kot Urbanurju. Ali pa je Naceta izzival premehki in bojzljivi značaj Urbanurjev? Morebiti pa — in to je bilo najbolj verjetno — ga ni maral zato, ker mu je Urbanur rad očital, da pije...

Že dokler je Berljaj živel, je Nace spravljal Urbanurja od hiše. Pa Berljaj je imel odvažno besedo, zato se je Nace trudil zastonj.

Andrejček pa — ta je bil mehkejši. Andrejček in Urbanur, oba skupaj sta se bala Naceta. Zato so ljudje uganili že naprej, kako bo: »Nace bo gospodaril, onadva bosta pa delala kot bo hotel Nace.«

In res se je to kmalu pokazalo.

»Ali boš ostal v mlinu, ali boš šel po svetu?« je prašal Andrejček Naceta potem, ko so opravili osmino za Berljajem.

»Bom šel po svetu!« je odvrnil Nace, dasi tega ni mislil.

»Ali te bom moral izplačati?«

»Izplačati!«

»Ali pa ostani še nekaj časa...«

»Ne ne! Le meni hitro vse izplačaj!« je silil Nace.

»Saj nimam! Saj veš, da nimam...«

Nace pa je ravno tega pričakoval.

»Boš pa hišterno pustil!« je rekel; poznal je Andrejčka in vedel, da mu njegov denar tudi sicer ne odide.

»Ali tebi da bi pustil hišterno?«

»Meni.«

»Hišterna je Urbanurjeva.«

»Naj bo! Ali mu jo je treba? Saj mu je ni!«

Andrejček je osupnil, a odgovoril ni nič. V zadregi je bil. In kadar je bil Andrejček v zadregi, tedaj je palec na svoji desni nogi zaporedoma daljšal in krivil, da je nohet škripal po tleh.

Sicer pa tisti dan nista več govorila o tem.

Da bi hišterno jemal Urbanurju — hm!

Izprva se je zdela Andrejčku ta misel neumna! Čemu naj bi jemal hišterno Urbanurju!

In ko bi jo jemal — kaj bi porekla k temu gosposka? No, pa okrog gosposke bi Urbanur niti ne hodil. Kaj bi rekli ljudje?

Pa Andrejčku se je zdela ona Nacetova misel ne le neumna, ampak tudi — krivična...

Saj je vedel —: prav zgoraj v hišterni je bolehalo dve leti rajna mati Urbanurjeva. Urbanur je sedel poleg nje noč in dan; rad jo je imel. In ko mu je naročala mati na smrtni postelji, naj bi se

oprijel kupčije in bil zgoraj v sobi, se je Urbanur oklenil te misli. In potem ga misel na hišterno ni zapustila nikdar. — Če mu zdaj vzamejo hišterno — oj, potem bo Urbanur razžaljen tako, da bo pustil vse in šel.

Sicer pa Nace ni želel nič družega, kakor to!

Kaj na primer — kaj je bilo Nacetu za hišterno? Prav nič!

Soba je bila čedna. Res, da so bile stene dima in prahu prej črne nego bele; pajčevina je sprejela kote in strop; miza in par stolov in postelja, to je bilo vse pohištvo — a vendar je imela soba velika okna in razgled na vodo. In to je bilo nekaj!

Toda da bi Nace hotel stanovati v hišterni — a!

In pa — (tako je sklepal Andrejček dalje) — ko bi tudi storil Urbanurju krivico, ali ne bo zahteval, da mu povrnem denar za hišterno? In zopet denar, densr.

Ah kaj bi! Nazadnje se je zdel Andrejček samemu sebi naumen ... Pustil je take misli in ostal je pri starem.

»Če pa že moram izplačati, bom izplačal rajši Naceta!«

In takoj je sklenil, da poprosi Žagarja, ki je je stanoval onkraj vode, naj mu posodi.

»Te bom pa izplačal —« je znil Andrejček, ko sta bila sama z Nacetom.

»Le!« je rekel Nace in čutil se je, kako da pride Andrejček do te misli.

»V kratkem dobiš denar.«

»Kdo ti bo posodil?«

»Žagar.«

»Pa boš moral vrniti!«

»Bom... Saj bi Urbanurju tudi moral izplačati hišterno.«

»Urbanurju! Ha ha! Nič! Urbanurju bi ne bilo treba nič izplačati...«

»Seveda bi bilo treba!«

»Nič!«

»Zakaj ne?«

»Zato, ker bi nič ne zahteval.«

»Če bi pa... Morebiti bi pa...«

»Potem pa mu rečeš, da ga boš izplačal — ha! Potem mu rečeš, da ga boš izplačal polagoma...«

Kadar je bil Nace pri volji, se je rad smejal; tedaj je kazal v zgornji čeljusti polovico vrste velikih, rjavih zob. In to ga je ravno delalo nekako odurnega.

Res, da se je tudi Andrejčku vzbujalo v srcu nekaj takega — nekaj, kar mu je govorilo prav take besede, kakor jih je govoril Nace. Pa to je bil hudi duh. Andrejček je bil prepričan, da je bil to hudi duh in nič družega.

Vendar, če je premišljeval, kako bi bilo lepo, ako bi ne bilo treba izplačati niti Naceta, niti Urbanurja, tedaj so ga te misli prijetno razburjale in ga polnile z nekim dotlej še nepoznatim razkošjem! Torej kaj bi — —!

»Naj bo! Urbanur naj gre! Se bo že preživel po svetu. Črez kaj let pa — recimo črez deset let, ko Nace umre, ali pa se razmere kako drugače izpremene — potem pa zopet lahko pride nazaj in dobi hišterno.«

S tem se je potolažil!

V teh mislih se je Andrejček popolnoma potrdil...

»Ne zameri!« — tako je rekel Urbanurju potem — »ne zameri: hišterno hoče imeti Nace.«

»Zakaj jo hoče imeti Nace?«

»Ne vem, imeti jo hoče.«

Urbanur je delal tako žalostne obraze. Že sicer se je držal jokavo; a kadar je bil žalosten, se mu je nategnil obraz in dve globoki gubi sta se mu pognili od oči doli proti ustom.

»In zakaj bi jaz ne smel imeti hišterne?«

»Nace pravi, da jo bo imel on.«

»Pa je oče hotel —« mu je ugovarjal Urbanur in gubi okrog ust sta bili vedno dalji in vedno globokeji.

»Oče je že hotel —« mu je segel v besedo Andrejček — »če pa Nace noče... Jaz bi rad...«

»In pa mati je umrla gori —«

Pri spominu na mater pa sta se mu prikazali dve debeli solzi na očeh in mu obstali v kotnih jamicah.

Tudi Andrejčku je prišlo nekam tesno...

In voda je šumela preko jezov in bobnela v kotlino in stopa tam doli je tolkla in razbijala...

»Nace me sovraži —« je začel zopet Urbanur in glas se mu je tresel.

»Nič te ne sovraži.«

»Kajpak da me sovraži.« — (in tedaj sta mu zdrknili oni dve solzi po gubah doli do ust in še dalje na tla) — »zato bom pa tudi šel od doma...«

»Zakaj boš šel od doma?«

»Zavoljo Naceta... In pa če hišterne ni: kaj hočem?«

Tudi Andrejčku se je hotelo storiti inako... spomnil se je Naceta. »Kdo bo pregovoril Naceta? Nihče ga ne bo?«

Zato je dejal, da bi potolažil Urbanurja, vsaj nekoliko:

»Sicer pa se čez nekaj let zopet lahko vrneš... Če Nace umrje; ali pa če se sicer kaj izpremeni.«

S tem je bilo dogovorjeno.

Neko noč potem je izginil Urbanur. Polna luna je bila in Tomažek izza Prevala, ki se je ponoči

vračal iz semnja, ga je videl. Stopil je bil s culico v roki črez prag, postal je pred hišo, stegoval nekaj časa roki proti zgornjim oknom in potem s hitrimi koraki odhitel proti vodi. Tomažek je mislil, da je spomin. Črez par dni pa se je izvedelo povsod da je bil Urbarur, ki je odhajal na tuje — menda na Stajersko...

(Dalje.)

Političen razgled.

Za državni zbor se še ne ve natanko, kdaj se snide. Toliko je pa gotovo, da ga skličejo v drugi polovici oktobra.

Ruski car je 21. sept. zapustil francoska tla; glavnega mesta Pariza le ni videl. Povabljen je bil k vojaškim vajam, v Pariz ga je vabilo samo mestno zastopstvo, zato seveda ni mogel iti tjakaj.

Na Češkem hoče vlada iz kdovekakšnih razlogov omejiti škofije strogo narodnostno; potemtakem bi nastale ondi strogo češke in strogo nemške škofije. To bi pa bilo v marsikaterem oziru usodno, zato se češka duhovščina odločno upira tej zahtevi. Do sedaj stvar še ni rešena in upati je, da končno vendarle ostane pri starem.

Španska vlada je izdala dekret, s katerim naroča, naj vsa verska in politiška društva v teku šestih mesecev vpišejo naslove svojih društev in njihovih članov v zapisnike pri pristojnem oblastvu. Inozemci naj se zglase pri svojih konzulatih. S tem enostavno kažejo, naj se vsi redovi podvržejo obstoječim zakonom, katere so framasoni iztaknili med starimi zaprašenimi akti. Pri tem ima vlada dvojen namen: poizvedeti hoče natančno število redov in redovnikov ter njihovih razmere, potem pa po francoskem načinu poseči po njih imetju, redovnike pa izgnati iz dežele. Kako se vsa reč zasučje, pokaže bližnja prihodnost.

Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand je iz Francije pregnani kongregaciji Trinitarjev podaril neki svoj grad na Češkem, da se ondi naseli.

Srbski kralj Aleksander ve, da sam ne bo imel nobenega potomca, zato hoče za prestolonaslednika proglasiti brata kraljice Drage, poročnika Nikodema Ljunevića. Proti temu načrtu so se z vso odločnostjo uprli ministri in razni strankarski voditelji; prvi prete z odstopom, če bi kralj vztrajal pri svojem sklepu. Pravijo, da Ljunević dosedaj še ni naredil prav nič imenitnega, da je pa naklonjen Rusiji. Kralj se je menda ustrašil te grožnje, zato bo počakal, da dobi v senatu in skupščini večino na svojo stran; in bati se je, da kralj pozneje izvrši svoj načrt. Med prebivalstvom zaradi tega precej vre in lahko pride valed črnogorskega podpihovanja do meščanske vojske.

Burom se še vedno nič kaj slabo ne godi. Napadli so nenadoma angleško trdnjavo, ki je komaj devetnajst milj oddaljena od Pretorije; ujeli so vse angleške vojake in jim ugrabili topove. Mnogo razburjenja povzroča vest, da je burski vojni svet sklenil lord Kitchenerja in vse angleške častnike smatrati kot izven postave in da je naročil vsem meščanom

v Natalu, kapeki koloniji, Oranje in južnosfriški republiki, da smejo vsakega oboroženega Angleža ustreliti. Angleški list »Times« zahteva, naj se vojna hitro konča. Angleška naj pošlje v Južno Afriko veliko, dobro izvežbano armado. Sicer položaj Angležev res še ni obupen, kakor je trdil burski prezident Krüger, ne vedo pa vendar le ne, kdaj in kako bodo kos burski sili. Kakor se kaže, je konec angleške vojske v Južni Afriki lahko še prav podoben porazu Italijanov ono leto v Abesiniji z Menelikom. Pomisliti je namreč treba, da se o tako klavrnem položaju Angležev poroča ravno v času, ko so angleški oficijozni hoteli prepričati ves svet, da burske armade sploh več ni in da je vojska končana. Prezident Krüger se še vedno zdravi na Holandskem. Zdravniki so mu že svetovali, naj odpotuje v Riviero ali Neapol; toda on se upira in pravi, da mora ostati ondi, ker

Mac Kinley,

umorjeni predsednik Zedinjenih držav severno-ameriških.

še vedno upa, da pridobi kako vlast za posredovanje.

Severoameriški predsednik Mac Kinley je 14. sept. ob dveh zjutraj vendarle umrl. Bil je peto leto predsednik in star 58 let. Trpel je posebno zadnja dva dneva neznozne bolečine. Zadnje 3—4 ure so ga le na umeten način še ohranili pri življenju. Akoravno je bila ena obeh ran smrtnonevarna in je bilo človeški soditi malo upanja, da bi ozdravel, so vendar zdravniki trdili do zadnjega, da je izven narnosti. Ob smrtni postelji je bila zbrana njegova rodbina, ministri in šest zdravnikov. Zadnje njegove besede so bile: »Volja božja, ne naša naj se zgodi!« Truplo so iz Buffalo prepeljali v Washington, kjer ga pokopljejo na državne stroške. — V nedeljo 15. sept. je že novi predsednik Roosevelt prisegel pred zastopnikom severoameriškega kabineta vpričo zbranih ministrov in precejšnjega števila senatorjev ter s tem prevzel breme, ki ga mora nositi predsednik

Združenih držav. Pri tej priliki je rekel, da hoče nepremenjeno nadaljevati pot svojega prednika. Ker je Mac Kinley večkrat premenil smer svoje politike, je težko reči, kam se bo novi predsednik nagnil in katere točke Mac Kinleyevega programa se bo posebno oprijel. — Proti morivcu Szolgoszu se je 23. septembra začela obravnava. Tudi o njegovih sokrivcih pridno preiskujejo. Preiskave precej olajšuje okoliščina, da je neki kinematograf zasledoval bivanje predsednikovo v razstavi in se na podobah spozna tudi podoba morivčeva. Morivec je že obsojen k smrti. Umorjen bo s pomočjo elektrike.

Dopisi.

Po volitvah. (Z Gorenjskega.) Zelo všeč nam je vsem čitateljem »ribniški novičar.« Izvratno je pisal tudi »klerikalni« agitator z Notranjskega. Menim, da vam ustrežem, g. urednik, če vam popišem svoje dogodljaje zadnjih dni, ko sem se mudil po Gorenjskem. Slučaj me je zanesel v Podnart, kjer stanuje gosp. državni in sedaj tudi deželni poslanec Josip Pogačnik. Bilo je ravno par dni pred volitvijo. V Podnartu je bilo vse nekako skrivnostno mirno, kar znači vedno, da se pripravlja vihar. In res, velik vihar je nastal 12. t. m., ki pa ni podrl g. Pogačnika, temveč župana Valentinovega Tončka. Mladi ta župan, ki se je preje delal za klerikalca, se je čez noč prelevil v strastnega liberalca. Agitiral je strastno za Čopa. Povsod ga je bilo polno: na Dobravi, v Kropi in Kamni gorici je pregovarjal ljudi, naj volijo Čopa, napisaval volivne listke in pritiskal z vsemi silami na ljudi, naj volijo liberalno. Pri znani štedljivosti njegovi se mu — kar je zelo čudno — ni zdelo prav nič škoda čevljev in obleke, tako navdušen je bil za Čopa. Ali peljala sta se oba imenitno — Tonček in Ivan, 11 glasov samo pri taki agitaciji — mene bi bilo sram! Ej pustite agitacijo, g. Tonček, saj vidite, da ne gre.

Žalostna dolžnost me veže, da poročam vse, kar sem zvedel od ljudi. Govori se namreč, da se Vaš županski stol zelo, zelo maje, in da boste pri prihodnjih občinskih volitvah ravno tako leteli, kakor je letel Čop. Bosta vsaj drug drugemu mogla tožiti, kako je človeku pri srcu, kadar se — imenitno pelje. Moje sočutje že sedaj!

Kakor je poročal »Narod« so v Podnartu 12. t. m. zvečer prešiča klali, katerega so najbrž pojedli sami preklicani klerikalci. Vidite, g. župan, da so klerikalci hvaležni. Ali ste Vi kaj dobili od Čopa? Menda nič, zato ste iz same jeze poročali v »Narod« ono velikansko novico.

Zopet obžalujem. Dober svet bi Vam pa rad dal. Zapomnite si, da vrli kmetje iz Dobreve, Podnarta in Ovsia ne marajo za ljudi, ki hočejo mreti brez

rimске pomoči. Le kmalu se utolažite in pridite k sapi od groznega padca!

Iz Podnarta sem šel v Kropo, kjer sem zvedel, da je že drugič gorelo. Zvedel sem tudi, da je tu glavni agitator za Čopa g. nadučitelj (Korošec). Mož mi je bil takoj znan po svojih člankih v »Narodu«, kjer piše o žebljarski obrti v Kropi in Kamni gorici. Ljudje se niso nič kaj laskavo menili o njem. Zvedel sem marsikaj, kar bi po mojem mnenju ne veselilo g. nadučitelja. A kot vesten poročevalec moram vsaj nekaj sporočiti »Domoljubu«, kakor sporoča on vsako malenkost hitro »Narodu.« Upam, da neb om imel opraviti radi tega z orožniki in okrajnim glavarjem!

Ljudje bi radi, da bi se g. nadučitelj bolj brigal za šolo nego za »Narod« in volitve. Morda bi bil potem tudi gosp. nadzornik Žumer bolj zadovoljen kakor je bil zadnjič. Pametno ni, če se človek norčuje iz ljudi, med katerimi živi, in ki ga plačujejo. Naravnost neolikano, — da ne rečem surovo — pa je, norčevati se iz telesnih napak svojega bližnjega. Čemu torej pisati o »praznem žepu v krivih hlačah?« Hm, hm, prazni žep, g. Korošec, ali Vam je to tako neznana stvar? In gotove tanke, edine hlače, o tem vedo Kroparji marsikaj povedati, o čemer jaz za sedaj molčim. Sploh Vam pa svetujem: Za Boga, pustite »pisateljewanje«; Vi niste zato. Sola, šola, g. nadučitelj, naj Vam bo prva stvar, drugo pustite drugim ljudem!

Ta g. nadučitelj je bil v Kropi za Čopa glavni agitator. Pridobil mu je — strmi svet — tri glasove s svojim vred. Nesrečo je imela narodno napredna stranka s svojimi agitatorji v Podnartu in v Kropi. Vrli, zavedni volivci jih iz srca privoščijo »Narodu« in Tavčarju in pravijo, da dokler bodo taki ljudje nasprotniki katol.-narodne stranke, da se ji ni ničesar bati.

Ves zadovoljen jo udarim v Kamno gorico. Brž izvem, da so ženske grozno navile in nadržle nekoga liberalnega agitatorja, tako, da mu je upadel ves pogum. Poparjen je šel mirno in pridno skozi vas v spremstvu več otrok. V tej vasi pač ni mesta za liberalno agitacijo. Kakor v Kropi, vjele so se tudi v Kamni gorici le tri muhe na liberalne limanice. Enako so govorili tudi vrli Lipenčanje in Lencovčanje. Samo tri glasove za Čopa. Tako govore zavedni, gorenjski možje. Vsa čast jim! Liberalcem pa povem na vsa usta, da jih prihodnjič zadene prav gotovo še večji polom, kakor jih je sedaj. Ljudstvo je probujeno, nihče več ga ne odvrne od stranke, ki je edina prijazna kmetu. Š n o f.

Iz Šmartina v tuhinjski dolini. Dne 15. t. m. se je pri nas iznova pokazalo, kaj ljubi naše pobožno ljudstvo. Kras in lepota cerkve — bivališče Najvišjega — to je v čast cele fare in v veselje in ponos vsa-

kega katoličana. Le opazuj zadovoljne obraze starih mož in ženic, mladeničev in deklic ob priliki kake cerkvene slovesnosti, ko se skaže Bogu čast in hvala.

Tako zadovoljno in veselo je bilo ljudstvo šmartinske fаре, ko je hitelo — vse staro in mlado — k blagoslovljenju novega sv. križevega pota.

Preč. g. župnik Jan. Kljun, ki je v kratkem času s pomočjo radodarnih župljanov napravil nov tabernakel, nov tlak, dva nova oltarja, obhajilno mizo, klopi in cerkev vso prenovil in okrasil, nam je sedaj s svojo požrtvovalnostjo in vnemo za čast božjo pripravi dan redke cerkvene slovesnosti, dan ko se je blagoslovil in postavil nov križev pot.

Da, tudi naši šmartinski župljani niso zaostali za drugimi Slovenci, ampak zbirali so in nosili skrbnemu g. župniku krajcarje, vsak po svoji moči. In v nedeljo se je skrbni pastir veselil med svojimi udanimi župljani novega krasnega sv. križevega pota, katerega načrt je po mnogem trudu s pomočjo božjo in župljanov srečno izpeljal.

V slovesnem izprevodu z obilno asistenco so ga mladeniči po dva in dva nesli med lepim ganljivim petjem iz župnišča v cerkev, spremljalo pa je vsako podobo 4—6 deklet, ki so s prižganimi svečami naznanjale to, kar je čutilo vse ljudstvo. Marsikatero oko je bilo rosno, marsikateri hvaležen vzdih se je izvil iz prsa, ko je prišel sprevod v cerkev in je prečastiti g. p. Angelus Mlejn, gvardijan v Kamniku, blagoslovil in postavil novi sv. križev pot ter je ljudstvo na glas molilo po vrsti postajo za postajo. V lepem govoru je g. definitor razložil zgodovino sv. križevega pota, zakaj in kako ga moramo s pridom moliti. Sklenil je, da bi Marija župljanom, ki so napravili križev pot in vsem drugim dobrotnikom, ki hodijo na tem svetu po križevem potu, ter tudi molijo in obiskujejo križev pot v cerkvi, stala na strani ob smrtni uri in jih srečno vodila v večnost!

S slovesno sv. mašo in slovesnimi petimi litanijami popoldan se je končala redka slavnost, lepa, vredna požrtvovalnosti župljanov in vnetega župnika, ki jim s svetom in darežljivo roko stoji na strani in pomaga pri vsaki priliki.

En glas se je slišal med zadovoljnimi župljani: Hvala Bogu, da smo dobili tako lep sv. križev pot, za katerega moramo biti v prvi vrsti hvaležni gospodu župniku, ki je od začetka do konca bil duša vsega dela ter s skrbno varčnostjo tako krasno olepšal župno cerkev!

Slike je napravil g. M. Koželj v Kamniku, okvire pa g. Vurnik iz Radovljice, ki je za malo ceno res mojstersko izvršil svojo nalogo. »Tako lepega sv. križevega pota ni tu okoli, in cerkev je sedaj tako lepa, da malo takih!« Tako so rekali

ljudje z zadovoljstvom in pristavili: »Ker so g. župnik že toliko napravili, gotovo bodo še okna in oltarja; prej ne bodo pustili.« — Res to še čaka neumorno delavnega g. župnika, ki skrbi le za čast božjo in blagor — dušni in telesni — svojih ovčic, in si bo s tem postavil trajni hvaležni spomin v srcu župljanov in v zgodovini šmartinske färe.

Za vse župljane pa, ki ste prispevali v denarju, dekleta z venci in svečami, ki ste jih darovali, kar ste dali Bogu, Vam bo stotero povrnil. S. I.

Iz Cirknice, 14. sept. Napredna naša »inteligenca« ki pri nas vedno pada, samo če se spustimo v boj z njo, je postala na dan deželnozborskih volitev res silno napredna. Napredovala je, da jo ljudstvo samo najprimernejše nazivlje s »kravami«.

Kandidata Drobniča, ki smo ga izvolili z lepo večino glasov, je »Narc« imenoval »kravarja«. Našega poslanca to sicer prav nič ni bolelo, naša zanikrna inteligenca je pa vendarle ob tem dobila povod, da nas je pri volitvah pozdravljala s kravjimi zvonci, čemur smo se pomilovalno nasmihali. Neko zaspano človeče, prištevajoče se inteligenci, je jelo pred voliščem zvoniti. Ko mu je pa nekdo izmed naših možakov zabrenčal »bzzz«, tedaj je mislil, da res frči brenčelj proti njemu, in je zbežljal v neko prodajalno. Ko je bila volitev končana z veselo našo zmago, tedaj je označeno človeče pripeljalo vse svoje spremstvo z zvonci in zvonilo našim možem; še celo pred gospodom dekanom, ki je bil ud komisije, ta napojena četa ni imela toliko spoštovanja, da bi ga pustila v miru oditi na dom. Ljudstvo je bilo nad tem ogorčeno. Nekateri so dejali, da so to prave »barabe«, drugi pa so ugovarjali, češ, da so »krave«. Mi nimamo ničesar niti proti prvemu imenu, niti proti drugemu. Da je opravičeno prvo, kaže njih pravcato barabsko vedenje; da je opravičeno drugo, pa potrjuje to, da so imeli zvonce in so — bežljali. Kdo ve, morda so še isti večer drli na slivnico, da se tam pridružijo svojim pasočim se bratcem in sestricam; njih velika obupnost je kazala, da ne boba ostali v Cirknici. Predragi, kako se vam kaj godi med — kravami? Sedaj ste vendar enkrat našli sebi primerno službo! Bodite zdravi! Hvala vam, ker ste nam pokazali, da res spadate med »tele-genco«!

Drugi junaški čin napredne inteligence, ki ga moramo zabeležiti ob dnevu volitev, pa je ta-le: »Ko so se katoliško narodni volivci vozili domov skozi Begunje, je liberalna gospoda, menda iz navdušenja za našo zmago, prav streljala proti našim volivcem. Strelji so pokali iz hiše zagrizeno-liberalne duše! Ker dotičnik ni vreden drugega, mu za danes pravimo samo fej! Volivci, ki so jim bili strelji namenjeni, bodo rekli morda kaj več! Liberalni »tele-genci« pa častitamo na velikih korakih napredka!

Izpod kamniških planin. Ker se drugod hvalijo, kako so volili, zakaj bi se pa mi ne? Hvaliti se hočemo, pa ne iz baharije, ampak da drugod izvedo kjer so še omahljivi, da tod ljudstvo ni kakor trat, ki ga veter maje zdaj na to zdaj na ono stran, da trdno stoji v boju za sveto stvar kot skalne gore, pod katerimi prebiva. Vzemite v roko zemljevid, poiščite kranjsko deželo, tam pod kamniškimi planinami nekoliko ob Koroški, večinoma pa ob štajerski meji so fare: Tunjice, Stranje, Mekinje, Nevlje, Gojzd, Vranja peč, Sela, Smartno (Sp. Tuhinj) Zg. Tuhinj, Špitalič, Motnik; 10 ur bi moral hoditi, kdor bi hotel po vrsti vseh 11 župnij obiskati, — in glejte, v vseh teh 11 župnijah kamniške dekanije se je pri zadnjih volitvah našel en sam liberallec in sicer v tuhinjski dolini. Ne rečemo, da ni še skrit kje kak liberallec, a ni se prikazal. Bog ve kaj jih pa tudi ni, ker je volilo nad 90% volivcev, pa bi bilo še več naših prišlo, da bi jih bili nagovarjali.

Iz tuhinjske doline smo po volitvi svojemu kandidatu Mejaču to-le sporočili: Od Kavrana do Motnika navdušenost je velika, dobili ste tristo en glas, to res je, to ni »špas« — samo enega Staré, privoščimo mu ga le!

Kavran je klanec, eno uro od Kamnika naravnost proti vzhodu. Na Kavranu se začne tuhinjska dolina. Od Kavrana do Motnika je štiri ure hoda, volilo se je na treh krajih: V Podhruški (Mejač dobil 101 glas), v Zg. Tuhinju (Mejač 115, Stare 1 glas), v Špitaliču (Mejač 85 glasov).

Povdarjati moramo posebno to, da mož ni privabila pijača volit, ker niso dobili nič zastoj piti. Kdor je pil, je sam plačal. Pijanega nismo videli nobenega. To so možje!

Bog živi vrle može pod kamniškimi planinami!

Iz Poljan nad Škofjo Loko. Ta vam je lepa! Pomislite: rajnega mesarja Toneta sin iz Šk. Loke hodi v našo dolino in po naših hribih kupovat teleta. In kaj si je zmisлил fant zadnjič, par dni pred volit vami! Za teleta je barantal po naših hribih, a zraven je na vse kriplje agitiral za liberalnega kandidata Lszarinija. Pri naših vrlih, katoliških Poljancih kaj takega! In ta predrznost, s katero si upa mladi fant imenovati Poljance vse skupaj »biki«, zato ker imajo rajši enega naših poslancev ko 100 liberalnih! Tako, dragi moj Tonetov fant: poljanska teleta so ti všeč; Poljanci sami pa so ti — biki! Lepa je ta! Ko bi njegov oče Tone v Škofji Loki še živel, bi najbrže prijel fanta enkrat dobro za ušesa in mu povedal, da se pri ljudeh, ki mu dajo zaslužiti, ne sme govoriti o »bikih«. Zapomni naj si fant to, sicer mu znamo drugič, kadar še pride, pokazati vrata. — Poljanec.

Iz Studenega. Skrita je naša vas in malokdo kaj vé od nje; toda v zadnjem času postala je vsled

par liberalnih lažnivcev na sramoten način svetu znana — Prišel je dné 25. avg. v našo vas vzorni naš poslanec dr. Krek. V župnišču je imel shod, kjer je v lepih in jedrnatih besedah svojim poslušavcem razvil program svojega prihodnjega delovanja. K sklepu shoda je domači g. župnik, kot predsednik shoda, pozival zborovavce, naj dvigne roko, kdor je zadovoljen s katoliško-narodnimi pozlanci, zlasti pa z g. dr. Krekom. Vsi, brez izjeme so z navdušenjem dvignili roke in s tem se je shod zaključil. Ker so pa tukajšnji liberalci že pred shodom napeli vsa njim lastna surova sredstva, da bi volivcem zabranili vdeležbo na tem shodu, ni jim bilo torej všeč, da se je shod nam povoljno zaključil. K shodu liberalcev seveda ni bilo, — kajti očitno se tako nič ne upajo, pač pa jim je všeč zahrbtno delovanje — a vendar so te resnicoljubne duše videle menda skoz zid, da je dr. Krek zahteval prisego od svojih zborovavcev, da naj njega volijo, in to nesramno laž so takoj raztrobili po umazanem »Narodu« in »Rodoljubu« v svet. Pošten človek se mora zgražati nad tako podlostjo in lažnim obrekovanjem, katero se mora izviti le iz možgan kakega hudobneža, ali kake šnopsa polne buče, katero blati našega velezaslužnega poslanca in sramoti celo župnijo. In taki lažnivi kljukci se še ljudstvu usiljujejo kot prijatelji njihovi in je hočejo voditi ter vladati. Kakšni so ti prijatelji naroda, razvidelo se je zlasti sedaj za časa volitev. Ubogi kmet niti v političnem prepričanju nima nikake svobode, če je količkaj odvisen od teh pijavk. Kdor ni trobil v njihov rog in ni hotel z njimi voliti, pretilo se mu je s tožbo, ga obmetavalo z blatom raznih psov in drugimi surovimi sredstvi. — V jutro 12. sept. dogodila se je tu dogodbica, katera očitno spričuje liberalno nasilstvo a med ljudstvom vzbujajo tudi precej smeha. Par tukajšnjih liberalcev in neki »falirani« agent iz Planine, so že na vse zgodaj lovili in rotili volivce, naj gredo z njimi volit. Imeli so pripravljen voz, da bi peljali volivce v Postojino na volišče, pa ker so bili tički redki, da bi se vseli na njih limanice, so kar divjali, kje bi še kaj dobili. Neki mož z imenom »Zajec« hotel se je ogniti njih nasilstvu ter gnal nalašč krave v »gmajno« na pašo. Ko so pa liberalci to zavohali, vzeli so mu doma obleko in legitimacijo, se peljali za njim, v hosti ga poiskali, siloma ga oblekli, ter ga hočeš, nočeš, moraš, posadili na voz, ter peljali v Postojino. Ubogi mož še sedaj obžaluje, da se jim ni mogel ubraniti.

Neki hudomušnež si je izmislil o tem dogodku pesmico; je prav »luštna«, le poslušajte jo:

Liberalci v hosti »Zajca« so lovili;
za njim klicali so in vpili:
Dobra za nas je zajčja mast.

oj »Zajček« pridi v našo past!
V liberalni tabor te bomo djali,
kar dobrega na tebi, bomo ti obrali:
Čast, dobro ime in poštenje,
še boljši tekne premoženje.
Pojdi, pojdi z nam volit'
glej, dobro se hoče ti godit'!

Taki so ti svobodnjaki! Ko se ob kmetovih žuljih povspno kvišku, že mislijo, da mora vse ple-sati po njihovem taktu. — Hvala Bogu, naše ljud-stvo se čedalje bolj zaveda; dovelj imamo krepkih, značajnih mož, ki so se siloma otresli liberalnega vodstva in so stali hrabro na strani katoliško-na rodne stranke. Vsa čast njim!

Iz Davče. 1. septembra se je blagoslovil pri nas novi kameniti oltar Naše ljube Gospe presv. Srca. Sveto opravilo je opravil naš domači gospod dušni pastir Kr. Štiblj z lepim cerkvenim nagovorom mnogoštevilni zbrani množici vernega ljudstva s Kranjskega in Primorskega. Navzoč je bil tudi pred. gos-pod župnik leskovski J. A. Pfajfar. Zahvaljujemo se pri tej priliki svojem vnetemu dušnemu pastirju za obilni trud. Bog mu plačaj!

Vabimo pa tudi vnete častivce in častivke Marijine: pridite in pogledjte krasen oltar in lepo cerkev, ter si sprosile v lepem Marijinem svetišču njene pomoči in varstva.

Iz Metlike. To pa to! Sam ponižni sluga liberalne misli dr. Janez Tavčar je bil pri nas! Mi, uboge kleri-kalne reve, smo mislili, da nas bo kar žive pohrustal, pa hvala Bogu, še smo pri življenju in še bomo delali skrbi in sive lasi Tavčarjevim »jogrom«. Tavčar je prišel k nam v nedeljo 15. sept. tako da smo tisti dan slišali klerikalne in liberalne pridige. Pričakovali smo, da bo povedal, kaj je vse storil za Metliko v šestih letih — a to je za Metličane postranska stvar — glavno je to, da zna zabavljati čez »farje«. No, to nalogo je rešil izvrstno! Zabavljanje je zadnji čas njegov glavni »kšeft«, — a tako znajo tudi ljubljanske barabe, ki niso bajé še dohtarji in juristi — kot je naš Tavčar. Neki nevolivec, ki je pred kratkim tako ginljivo popeval »Gospodine pomiluj«, je od Tavčarja zahteval naj naredi postavo, da se bo smelo po po štacunah prodajati tudi ob nedeljah med mašo. Klobučar Trček je izrazil pobožno željo, da bi se duhovnikom prepovedalo na prižnici in v spovednici (!) govoriti o politiki itd. Tavčar je seveda vse obljubil. Pristavil je med drugim, da ko bi smel on pa metliški župan Jutraš na prižnico in v spovednico (!), bi bilo v Metliki kmalu vse drugače. To mu pa radi verjamemo. In glejte, dragi bravci, že se pripoveduje doli v Obrhu, da je naš župan takoj drugi dan pri Jakeljnu naročil »spovednico«, — katero bo postavil v svojo »krasno« hišo — a pridigoval bo pa kar skozi največje okno »podrtije.« To bo šmentano lepo!

Niti slavní Barnum nima tako lepih prizorov! Pa — šalo na stran! Dr. Tavčar je »z lahko mujo« postal zopet naš poslanec. Na svojem klavernem shodn je seveda pozabavljal tudi čez naše »kmetavzarje« — stari Fleischmann je zadovoljno gladil svojo sivo brado in sekundiral. In Metličani, i no Metličani, ki se niti kihnuti ne upajo brez dovoljenja svojega »metliškega boga« so tudi kimali. Tako se je ta slavní shod slovesno zaključil — in Metlika še stoji in klerikalci smo še živi!

Metliškim liberalnim mogotcem, ki se ob volitvah štulijo za najboljše prijatelje kmetov in meščanov, bi pa bilo dobro malo vest izprašati! »Znate kdo« vas vpraša sledeče: Kake prijatelje kmetov ste se poka-zali ob volitvi odbornikov v I. dol. posojilnico? Na čigave stroške ste po nepotrebnem sklenili bogatemu občinskemu tajniku tako veliko penzijo? Na čigave stroške gnije že leto in dan oni les za novi mestni mlin? Ali ga ne bi lahko spravili pod streho? Ali morajo kmetje iz Križevskevasi tudi plačevati občinske doklade za novo pokopališče, ko vendar ne smejo pokopavati na vašem pokopališču? Ako ste prijatelji kmeta, zakaj ne daste Križevski vasi, ki steje nad 30 hiš — vsaj jednega občinskega odbornika? Zakaj toliko zabaljanja čez kmete in njihovo vero, ko vendar vsak ve, da meščan živi le od kmeta in gospod Barbič tudi dobro vé, da v njegovo gostilno ne hodijo notarji in uradniki. Zakaj toliko zabavljanja čez duhovnike, ki se trudijo in žrtvujejo za kmeta z dejanjem, a vi pa le z jezikom? Zakaj zaničujete poštene kmečke može, katere spoštuje vsa okolica — a poslušate pa razne Kozjane in Molke? Ali še zdaj ne veste, da se je vaš malik dr. Tavčar izšolal samo z duhovskim denarjem in da bi morda zdaj kje v poljanskih hribih krave pasel, ko ne bi bilo dveh stricov župnikov? Ali bote tudi vi vsi ob smrtni uri poslali po duhov-nika »v deveto deželo« ali hočete umreti po Tavčar-jevem receptu brez rimske pomoči? Ali vam 12 sep-tember še ni odprl oči in pokazal, da kmetje ne marajo za vaše čenčarije, ker vas preveč dobro poznajo iz škušnje? In tako dalje. Torej na svidenje prihodnjič!

Izpod Storžiča dné 11. septembra. Ker zabajaš, dragi »Domoljub« v 50 iztisih v naše podgorje, smeš nam vže nekoliko prostora pustiti, da ti nekaj naših novic razodenemo.

Dné 28. julija je bila v Goričah prelepa nova maša »Klemenčevega gospoda«, gospoda Ignacija Zaplotnika. Sicer je od tedaj že nekaj tednov pre-taklo, pa ne bilo bi prav, če bi se te lepe slovesnosti ne spominjali. Premožna in krščanska hiša Klemen-čeva je poznata daleč po Gorenjskem, zato je prihitelo skupaj na novo mašo okoli dvesto svatov, zvečinoma vrlih podgorcev, da skažejo čast gospodu

novomašniku. Krono slavnostnemu dnevu postavil je cerkveni govornik pred. gospod Ignacij Nadrah, ki je govoril novomašniku o tem, kaj je on dolžan ljudstvu, in kaj je ljudstvo dolžno njemu. Dolgo uro je trajala pridiga, in vendar se je slišal le en glas: »Še bi bili poslušali!« Besede so prihajale iz srca in so prodirale v srca. — Oče Klemenčev pa so o priliki veselega rodbinskega dogodka vnovič pokazali svoje odločno katoliško mišljenje s tem, da so dali napraviti za farno cerkev Goriško dragocen nov kelih, s katerim je prvi maševal njegov sin novomašnik gospod Ignacij; ob letenški cesti, na odprtem goriškem polju pa je postavil jako ličen pozlačen križ, ki dela čast darovatelju, pa tudi mojstru, ki ga je delal.

Na Trsteniku pa se je vršil od angelske nedelje pa do malega Šmarna lep sv. misijon. Vodila sta ga pred. gg. oo.: Kocijan Zemljak in Avguštin Čampa. Slučajno je bilo vreme megleno, torej za misijon kakor navlašč, in zato je bila vdeležba ves čas jako obilna. Obhajil je bilo 1000. Oh sklepu sv. misijona, katerega se je vdeležil pred. g. dekan iz Kranja, je bilo sprejetih na novo 9 mladeničev v mladeniško Marijino družbo, 11 deklet v dekliško in 62 žen pa v novo ustanovljeno družbo za žene; blagoslovila se je ob enem zastava za dekliško Marijino družbo. Procesije se je vdeležilo tudi kacic 70 deklet iz tujih fara, največ iz Preddvora. Sprevod z Najsvejšim, kateremu v čast so zvečinoma vsi vdeleženci svetili s svečami, je bil tako veličasten, da so bili farani jednih misli: tako krasne procesije še nismo imeli.

Mi pa pristavimo: Bog povrni pred. gg. misijonarjema njih trud, in blagoslovi izvršeno delo, da bo doneslo obilo sadu v fari trsteniški!

Družinska pratika za leto 1902 je ravnokar izšla v še lepši izvršitvi in z mikavnejšo vsebino od vplanske. Naročniki in braveci »Domoljubovi! Zahtevajte pri trgovcih edino le »Družinsko pratiko«, katera se dobiva v trgovinah v mestih in na deželi.

Slovenski novičar.

Vabilo na občni zbor slov. katol. društva za kamniški pol. okraj v nedeljo, dne 13. oktobra popoldne ob polu 4. uri v »Katoliškemu domu« v Kamniku. Vspored: 1. Nagovor predsednikov; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Volitev dveh pregledovavcev računov; 5. Govora poslancev Pogajnik in Mejač v političnih in gospodarskih razmerah; 6. Slučajnosti. K obilni vdeležbi vabi odbor.

† Andrej Marija Šterk. V torek, dne 17. sept. nam je došla iz Trsta prežalosta vest, da je umrl

preljubljeni vladika tržaško-koperski Andrej Marija Šterk. Verniki tržaške škofije žalujejo po pravici po Njem, kajti izgubili so blagega, plemenitega in svetega škofa, ki jih je z ljubeznijo in dobroto vodil ter zanje mnogo pretrpel. Pred vsem imajo vzrok žalosti nad njegovim grobom slovenski in hrvaški verniki, katere je pristrčno ljubil, koprneč po njih napredku in blagostanju. Pokojni škof Andrej Marija Šterk je bil rojen 28. novembra 1827. v Volovskem pri Opatiji, v mašnika posvečen je bil 24. septembra l. 1853. Njegova prva služba je bila v Opatlju, od koder je prišel l. 1855. kot kaplan k jezuitski cerkvi v Trst. L. 1857. je postal stolni vikar pri sv. Justu. L. 1880. pa stolni kanonik, l. 1885. kapitularni dekan, dne 26. januarja 1894. pa je bil imenovan škofom na Krku, od koder je po odstopu škofa dr. Glavine dne 1. junija 1896. prišel v Trst. Nevarno je bil zbolel že koncem meseca julija in šel iskat zdravja na Slatino. Iz Gradca poklicani zdravnik je konstatiral hudo želodčno mrzlico. Nevarno bolan se je povrnil v Trst, kjer je zatisnil trudne svoje oči. Idealno plemenita je bila njegova duša, blago in milo njegovo srce za slovanskega trpina v tužni Istri in zdvižanem Trstu. Globoko žalost je nosilo njegovo plemenito srce v težkih bojih z njegovimi in našimi nasprotniki. Ta globoka žalost mu je tudi okrajšala trnjevo pot življenja. Slovenski narod ob Adriji gotovo odkrito žaluje ob mrtvaškem odru milega svojega vladike, ki je živel, delal in trpel za svoj rod, za resnico in pravico. Ob pričetku narodnega prepoda v Istri je stal na braniku in kot deželni poslanec na svojem mestu za narodna prava. Bog mu daj večni mir in pokoj, na stolici svetega Justa pa vrednega naslednika!

25-letnico mašništva so praznovali na Brezjah gg. župniki: V. Aljančič, Jan. Brence, Jan. Golob, Jak. Koritnik, in A. Turk. Majhno število kaže, da je zelo gospodarila smrtna kosa med sošolci. Naj bi vsaj ta petorica dočakala zlate maše.

Č. g. kanonik Rozman, župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani, je dne 14. septembra praznoval 40-letnico, odkar deluje v šentjakobski fari. Ob tej priliki so mu šentjakobski farani na vse mogoče načine izkazali svojo ljubezen in hvaležnost. Tudi mi kličemo: na mnoga leta!

Pri volitvi v kranjskem ve'eposestvu je bilo oddanih od 90 opravičenih volivcev 53 glasovnic ter so bili soglasno izvoljeni: baron Apfaltrern ml., grof Barbo, vitez Langer, baron Lichtenberg, ravnatelj Luckmann, baron Rechbach, dr. Adolf Schaffer, baron Schwegel, Anton Ulm in baron Wurzbach.

Umrl je 24. t. m. v Kamniku g. Luka Bergant, tamošnji župan, posestnik in načelnik »prve okrajne

posojilnice". Rajni je bil veren, za vse dobro vnet mož. Vse ga je ljubilo, vse spoštovalo. Bil je blag značaj, ki ni znal bližnjemu škodovati. Dne 19. t. m. je v mestni hiši, kjer je bila volitev, padel in od takrat ni vstal več. Nekateri so trdili, da ga je zadela kap, drugi so rekli, da so se mu možgani pretresli vsled padca. Rešiti ga ni bilo mogoče. Ob njegovi krsti žaluje 80-letna mati in pet mladoletnih otrok, ki so sedaj brez matere in očeta. Kamnik pa je zgubil zopet enega najodličnejših katoliško-narodnih meščanov. Blagi rajni počivaj v miru!

Peročil je dne 14. septembra posvetil knezoškoč v škofijski kapeli g. deželnega poslanca dr. Janka Brejca z gospico Marico Vencajzovo, hčerko g. drž. poslanca svetnika Ivana Vencajza. Čestitamo ženinu in nevesti in jima želimo obilo sreče.

Zlato mašo je daroval na Šmarni gori ob azistenci več duhovnikov ondi bivajoči č. g. Peter Piacentini dne 22. m. m. Ker se podobna slovesnost še nikdar na Šmarni gori ni vršila, so se verniki od blizo in od daleč prve zlate maše na Šmarni gori obilno udeležili.

Dvajset oseb utonilo je 14. septembra v Kolpi blizu Metlike. Utrgala se je namreč vrv, s katero je bil privezan brod, in se ta prevrnil. Poleg ljudi sta utonila dva konja in do 50 glav druge živine.

Vipavsko vlna. Piše se nam iz Vipave: V kratkem spravijo Vipavci svoj glavni pridelek pod streho. Dež je sicer precej nagajal, vendar imajo Vipavci letos precej vina, morda že od l. 1875. ne toliko. Vinski kupci dobé letos v vipavski dolini na izbero dobrega naravnega vina, da jim ni treba iskati italijanskega in tirolskega petijota. Posebno vabimo vrle Gorenjce, katerih pogrešamo že nekaj let. Cena vinu je 11 do 14 gld.

Postojinska jama dobi olepšavo. Sedanja električna razsvetljava se znatno razširi oziroma se nadomesti z novo moderno elektriško napravo. Novih bo 28 oblčnic in 1000 žarnic, tako, da bodo tudi oni deli jame, katere so dosedaj razsvetljevali s svečami, razsvetljeni z elektriško lučjo. Tako bode omogočeno, da se vsak dan lahko ogleda sijajno z elektriko razsvetljeno postojinsko jama.

Nakup plemenskih bikov. Dadatno k notici o nakupu plemenih bikov po deželnem odboru, prijavljamo dotične dneve in sicer: V Ljubljani dné 8. oktobra t. l. ob 9. zjutraj na dvorišču c. kr. kmetijske družbe na poljanski cesti; v Jeličnem vrhu pri Idriji dne 14. oktobra t. l. ob 11. predpoldne, (na živinskem trgu); v Mokronogu dne 16. oktobra t. l. ob 11. predpoldne (na živinskem trgu); v Kranju dné 17. oktobra t. l. ob 9. zjutraj (na živinskem trgu).

Pruski vojaki v Ljubljani. Tri četrt ure smo imeli dne 26. septembra zvečer na ljubljanskem kolodvoru pruske vojake, ki so se vračujoč s Kitajske pripeljali mimo Ljubljane v dveh vlakih. Vseh pruskih vojakov je bilo 860 mož z 32 častniki. Častniki so bili pogoščeni na peronu, moštvo pa v skladiščih za blago. Godba je svirala na kolodvoru, pred kolodvorom se je pa trlo radovednega občinstva. Pri večerji častništva je bilo nekaj napitnic, med drugim napitnica na nemškega cesarja, nakar je godba zaigrala nemško himno.

Trgatev. V Leskovcu pri Krškem 29. septembra. Zadnje dni minolega tedna smo ob lepem gorkem vremenu pobrali belo grozdje. Črnina še zori. Letos imamo mošta veliko več kakor lansko leto in je kapljica kaj dobra. Vinski kupci požurite se po stari navadi semkaj, saj veste, da v leskovški fari raste najboljše vino na Dolenjskem. Na svidenje v naših kletih in hramih. Vi nam denar, mi vam fino vino.

Družba sv. Mohorja. Naša družba šteje letos 76.110 udov, to je 2486 udov manj, kakor lani. Udje se razdele po posameznih škofijah tako-le:

Goriška nadškofija	8 599,	11 manj	kakor lani.
Krška škofija	6 208,	160	" " "
Lavantinska škofija	23 771,	2 025	" " "
Ljubljanska škofija	29 587,	519	" " "
Tržaško-koperska škofija	4 041,	25 več	" " "
Sekovska škofija	598,	34	" " "
Somboteljska škofija	351,	7	" " "
Zagrebska nadškofija	479,	66 manj	" " "
Senjska škofija	206,	7	" " "
Poreška škofija	136,	6 več	" " "
Djakovska škofija	65,	3	" " "
Bosniška škofija	226,	11 manj	" " "
Videmska nadškofija	185,	9	" " "
Razni kraji	541,	15 več	" " "
Amerikanci	908,	104	" " "
Afrika in Azija	209,	128	" " "

Z razpošiljanjem letošnjih družbenih knjig smo začeli dne 18. sept. in prizadevali se bomo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bomo zaboj s knjigami po tej le vrsti: Amerika in Afrika, lavantinska, krška, ljubljanska, tržaška in goriška škofija ter razni kraji.

Čenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo častitim poverjenikom povrniti posamezni udje.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prostora, katerega nam itak primanjkuje na vse strani.

Razposlalo se bode udom vsega vkup 456.660 knjig. — Romajte torej knjige v toli častnem številu po vsem Slovenskem. Budite rojake, poučujte jih, zabavajte in

razveseljajte jih ter vneajte v srcih njihovo ljubezen do Boga in domovine! V Celovcu, dne 18. sept. 1901.
Odbor.

Narodno gospodarstvo.

Vrtni koledar.

Oktober.

Drevje. Pripravi sadnico za prihodnjo pomlad. Drevesa se lahko presajajo (a bolj se obnese pomladno presajanje) iz sadnice v drevesnico, iz drevesnic vzgojena da stalno mesto. Da se mrčes bolj ugonobi, izruj precej usušeno ozevje.

Trta. Trgatev. Ko perje odpade, je dobro odrezati ves nezrli les, ravno tako šibke mladike, ki niso za plemo. A končno obreži trto šele po najhujšem mrazu, ker ne veš, kaj ti bo pozeblo. Tudi ključi in cepiči se lahko sedaj narčejo in shranijo, a bolje je spomladi. Lahko sadiš in grubaš. V trtnici cepljenke in korenjake z zemljo prisuj.

Na vrtu se seje le še špinača; sadi le še zimsko solato in zelje. Če so polži poškodovali sadike, naj druga setev nadomesti. Karfijol in ohrovt presadi v mrzle gredice, da se utrdijo za zimo. Zeleno osnaži do srca in z zemljo pokrij. Pozne karfijole vzdigni iz zemlje in deni v klet s prstjo vred. Pri suhem vremenu se izkopljejo korenske rastline, ki imajo namen, počakati v varnem zavetju prihodnje pomladi; spravijo se tudi zelene sadike v zavetje.

23 Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 17. oktobra 1901 zvečer.

Tržne cene v Ljubljani

od dne 24. sept. do dne 28. sept.

	K	h		K	h
Goveje meso I. v. kg.	1	28	Pšenična m. 100 kg.	27	30
» » II. » »	1	—	Koruzna » » »	16	40
» » III. » »	96	—	Ajdova » » »	27	60
Telečje meso » »	1	30	Fizol, liter » »	—	24
Prasičje » sveže » »	1	50	Grah, » » » »	—	50
» » prek. » »	1	70	Leča, » » » »	—	20
Koštrunovo meso » »	—	80	Kaša, » » » »	—	20
Maslo » » » »	2	40	Ričet, » » » »	—	—
Surovo maslo » »	2	—	Pšenica » 100 kg	18	—
Mast prašičja » »	1	50	Rž » » » » »	14	—
Slanina sveža » »	1	30	Ječmen » » » »	16	50
» » prekajena » »	1	60	Oves » » » » »	15	—
Salo » » » » »	1	30	Ajda » » » » »	13	—
Jajce, jedno » » »	—	6	Proso, belo, » »	16	—
Mleko, liter » » »	—	20	» » navadno » »	15	—
Smetana liter » »	—	80	Koruzja » » » »	13	—
Med » » » » » kg	—	80	Krompir » » » »	4	60
Krompir » » » » »	—	—	Drva, trda, seženj	8	60
Piščanec » » » » »	1	20	» » mehka, » »	5	50
Golob » » » » » »	—	40	Seno, 100 kg » »	5	80
Raca » » » » » »	—	—	Slama, » » » » »	4	4
Gos » » » » » » »	—	—	Stelja, » » » » »	—	—

Loterijske srečke.

Dunaj,	28. septembra	6	57	62	77	55
Gradec,	28. septembra	23	21	54	45	27
Linc,	21. septembra	18	82	5	27	45
Trst,	21. septembra	35	74	18	43	71

Domača poštena trgovina.

Češnik & Milavec

Špitalske (Lingarjeve) ulice

Ljubljana.

Priporočata slav. občinstvu pri nakupovanju jesenskih in zimskih oblačilnih potrebščin nju veliko zalogo za ženske obleke, kakor najnovije volneno, pol volneno, loden, i. dr. pisano in gladko v vseh modnih barvah in uzorcih. Novosti v perlinih porhetih, popolnoma volnanim ponarejenih uzorcih.

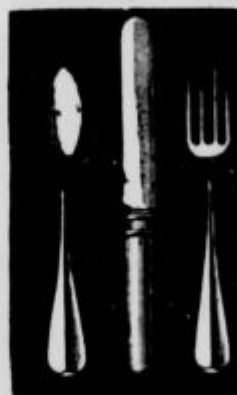
Za moške velika izbira vsakovrstnega sukna, štofa, kamgarna, ševota itd. Zenilaste, svilnate, volnene rute in šerpe najnovejše kar je za dobiti.

Pletene (štrikane) in suknene ogrinjalke.

215 Postrežba zanesljiva. **211**

Ivan Kordik v Ljubljani

Prešernove ulice št. 10—14.

Priporoča vsake vrste drobne na debelo in drobno, posebno potrebščine za črevljare, krojače, sedlarje.

Jedilno orodje posebno za gostilničarje: nože in vilice 12 parov od K 3— naprej; žlice cinaste tucat od K 2 40 naprej; žlice aluminium tucat od K 4— naprej; žlice alpaka tucat od K 9— naprej; za kavo tucat od K 1 20, 2 20 in 4 40 naprej. 413 6—2

Velika izbira vsake vrste špaga, posebno nizka cena za večje odjemalce.

Josip Janko

urar v Kamniku,

Velika ulica, priporoča veliko zalogo žepnih in stenskih ur, budilnic, verižic, prstanov, uhanov, brošev in vseh v to stroko spadajočih stvari po zelo nizki ceni. — Popravila, tudi najtežavnejša, izvršim vestno pod poroštvom.

Na prodaj je

posestvo s hišo, vinogradom in sadnim vrtom v Njivicah prav blizu Radeč pri Zidanem mostu. Cena in pogoji se izvedo pri **Petru Repovš**, knezovem logarju v Veliki Njivi pri Polšniku. 403 3-2

Učenec

se sprejme v špecerijsko trgovino v Kranju pri **Ferdinandu Hleba**. 400 2—2

Prave 374 7-7

kranjske klobase

velike po 18 kr. ena, šunke s kožo ali brez kože po 90 kr. kilo, prečiščene glave brez kosti po 40 kr. klg., slanina in suho meso po 70 kr. klg., salame po 80 kr. klg. Vse to pošilja proti povzetju

Janko Ev. Širc v Kranju.

Koverti s firmo

trgovske račune priporoča

Katoli tiskarna